

Välkommen till Barva!

Barva-bladet

Ett informationsblad för Barva Bygdegemenskap nr 6 1999

Utgivare kulturgruppen och samordnare är [Anne Ivarsson](#)

Så är sommaren över, för i år. Den sista på detta årtusende. Och vilken sommar! Solen har flödat över oss. Skönt för de flesta. Kanske varit väl varmt att arbeta ute ibland. Men inga klippningsproblem med ovattnade gräsmattor. Och du som vattnat får väl skylla dig själv.

Alltså för torrt för växtligheten, men tänk tillbaka på sommaren, när hösten och vintern kommer. Och till nästa år är den tillbaka. Även om vi får glömma ettor och nior i årtalet.

Vad har då hänt med Barva Framtid? Framtiden är alltid framför men vi måste även omsätta en del i nutid.

Ett antal byggfirmor har varit och tittat på möjligheten av att bygga i Barva. En del är mycket intresserade. Läget är just nu sådant att det finns många som vill bygga i kommunen, men det finns få tomter. Och sådant måste vi ta vara på. I Stockholm blir det bara dyrare att bo. Där finns möjligheten att locka folk till vår bygd.

För att få större möjlighet att synas utåt, har vi gått med i Eskilstuna Marknadsföring AB.

Man har vid vissa tillfällen kampanjer för att Eskilstuna ska uppmärksammas och då ska vi se till att Barva syns också.

Någon avfart blir det inte till invigningen av E20. Men vi har en person som just nu räknar på vad en av och påfart verkligen kostar att göra. När vi fått denna utredning kommer vi att presentera den för kommun och vägverk.

EN FRÅGA? Ska vi inte synas vid invigningen den 15 november? Med banderoller och skyltar? Kom med förslag på texter. Kanske ni har några gamla lakan att måla på?

Media kommer!

Alla som är engagerade i de olika grupperna inom Barva Framtid jobbar på. På försommaren tillkom en "Badgrupp". De inte bara badar utan har tagit ansvar för att badplatsen ser snygg och inbjudande ut. Badplatsen har varit mycket välbesökt i sommar. T.o.m med simskola.

Resultaten av gruppernas arbete kommer att synas på olika sätt. En del kan ni läsa om i detta nummer.

Eftersom turism är en av de snabbaste växande näringarna i Sverige måste vi se till att utnyttja de möjligheterna också. Kom med idéer! För övrigt är det så, att det är vi som bor i bygden, som alla måste hjälpas åt. Föreningar och

enskilda.

Tyvärr är det inte alltid, som solen skiner. Bildligt talat. Vår bygd har på bara några veckor drabbats av att flera aktiva barvabor hastigt lämnat oss. Svårast för de närmaste, men det är många som känner saknad. Vi vill stötta och hjälpa och försöka komma vidare.

Det har tillkommit nya Barvabor och dessa vill jag speciellt hälsa välkomna till vår bygd. Alla krafter behövs.

Du som nyligen flyttat in, ta gärna kontakt med någon av oss i Barva Framtid. Vi begär inte att Du skall engagera dej direkt, vilket Du gärna får göra, men vi kanske kan berätta lite mer om vad vi vill med bygden och vad som är på gång.

Den 31 oktober är ni alla som får denna tidning välkomna till Barvagården. Då ska vi berätta om vad som skett, vad som är på gång, prata turism och fånga upp idéer.

Välkomna! Vi ses. Rune Johansson

Minnenas hörna: För 50 år sedan - 1949 -

Ur Eskilstuna-Kuriren tisdagen den 25 oktober 1949

- YTTERSTA DOMEN - trodde Barva om tromb

Skog sopades bort - Frukansvärt oväder - Vägen blockerades - Ljuset slocknade.

En våldsamt tromb härjade på måndagseftermiddagen i Barva, där den löpte i en tre kilometer lång zick-zacklinje genom socknen och på sin väg rev ner elektriska ledningar, kastade stora träd hundratals meter över gårdarna och åstadkom stor förödelse i skogen. Luften var under en kvart fylld av ett öronbedövande dån. "Vi trodde det var Yttersta domen", säger Barvabor.

Som genom ett under kom ingen människa till skada trots att tromben på ställen rusade endast några meter från bostadshus och slungade tegelpannor från hustaken. Ännu på middagen var såväl elledningar som telefonledningar obrukbara. Under natten var en stor del av socknen avstängd från trafik på grund av att Holmstugeallén var blockerad av fallna trädbjässar.

"Jag har aldrig varit rädd förr, men nu var jag det. Jag trodde det var min sista stund", berättar ett ögonvittne. "Det lät som hundra stridsvagnar var på väg genom skogen, och i luften seglade trädskronor och grenar under ett öronbedövande tjutande från tromben". Många sökte förskräckta skydd inomhus och andra sprang besinningslöst för att komma ur ovädersområdet.

Ovädret började strax före klockan fyra med hagelskuror och dova åskknallar. Plötsligt drogs ett stort svart moln, som låg ungefär över Stensäter några kilometer söder om Barva kyrka, samman till en strutformig sky över en skogsbacke, berättar Karl Gustaf Westberg som var sysselsatt med plöjning något hundratal meter från backen. Ett starkt vinddrag "sögs" mot molnstruten och jag trodde jag skulle lyftas från marken, säger hr Westberg. Hästarna skryggade förskräckta, men jag lyckades lugna dem.

I nästa ögonblick började molnmassorna över skogen att virvla runt, samtidigt som de förändrade färg från grön till nästan kolsvart. Och så började "molnsnurren" sin väg över gårdarna under ett öronbedövande tjutande och dånande.

En stor ek endast några meter från uthusen på Stensäter blev första offret och föll brakande över hönsgården, vars stängsel helt revs ned. På boningshuset på gården slets alla tegelpannor från "nocken" och spreds över trädgården,

där hönsburar och kaninburar kastades om varandra, takrännan slets bort från ett annat hus på gården, källartaket blev en enda hoprafsad hög av tegelpannor, elektriska ledningar revs bort av en stor trädgren vid

husgaveln och några större plåtrör, som låg staplade bakom gården, seglade i väg hundratalet meter bort mot skogskanten.

"Det hela gick så fort, så innan jag hann fram till köksfönstret, hade redan träden störtat omkull och borta i skogen stod stammarna som sprättbågar, medan luften var fylld av grenar och mossflagor, berättar fru Anna Karlsson på Stensäter. Det dånade och tjöt, så jag hörde inte hur träden knäcktes, fast det var inpå fönstret. Vi visste inte vad som hänt men efteråt var vi tacksamma både min man och jag, att vi hade huset och livet i behåll."

Att ingen människa och inga husdjur på gården kom till skada var rena turen. En snickare på gården befann sig i vedboden, vars tak till stor del slets bort, och "trodde att huset skulle ramla över mig". En av de stora ekarna, som fälldes av den första vindstöten, hamnade endast någon meter från svinstian.

Från Stensäter fortsatte tromben, som nu antagit formen av en cirka 50 meter hög, kolsvart molnpelare, över fälten norr om gården, där den bröt sig en bred gata genom en skogsdunge tillhörig Öster-Rekarne häradsallmänning.

Väldiga granar med upp till en halv meters diameter vräktes omkull och luften var mörk av mossflagor, trädtoppar och losslitna grenar. En av de största och äldsta granarna slets upp med roten.

Från Stensäter fortsatte tromben över gårderna mot Staväng, där den synes ha nått sin styrka. En höjd strax väster om Stavängs gård "krattades" fullständigt, mossan slets av stenarna och stora träd bröts som stickor och slungades hundratal meter bort.

"Det dånade som av flygmaskiner i luften, då de väldiga trädgrenarna seglade bort över åkern", berättar fru Lisa Pettersson och hennes moder, Selma Gustafsson, på Staväng. Luften var svart av jord, spånor och stickor och en väldig blyxt snurrade som en fyrverkeripjäs över förödelsen. Vi trodde Yttersta domen var inne."

Den forna skogsdungen väster om gården företer i dag en bedrövlig anblick. Marken är översållad av trädgrenar och fallna trädstammar. En del ligger nakna avklädda både bark, kvistar och grenar av det våldsamma luftdraget. Stora tallar kastades hundratal meter bort och hamnade med toppen mot marken och grävdes djupt ner i myllan.

Skymning över hela trakten.

"Jag trodde det var skogsbrand", säger ingenjör Axel Holmgren i Skogstorp, Barva, som var en av de första som kom till platsen för förödelsen. Han var ute på biltur och var nära att hamna mitt i tromben.

Det dånade och brakade, berättar han. Himlen var mörk och hela trakten låg som i skymning, fast det var mitt på eftermiddagen.

Det verkade som om det var frågan om flera tromber, en kraftigare, som kryssade fram och tillbaka, och flera smärre, som rörde upp damm och jord men annars inte åstadkom någon skada. Tromben verkade som en diablo, som höjde och sänkte sig över marken. Påfallande var hur fort det hela avstannade. Efter det våldsamma dånnet sänkte sig en intensiv tystnad över trakten. Den verkade nästan ännu hemskare än ovädret.

Tromben rusade fram i en väldig zick-zacklinje, berättar ett annat ögonvittne, Karl Larsson i Brokärr, som stod ute på gården, då han plötsligt såg trombmolnet stiga upp över skogskanten.

Då dånnet började och luften mörknade, satte jag mig i säkerhet bakom en husvägg - jag tyckte det var säkrast så. Ett mjölkbord här nere på vägen revs upp och kastades i spillrut ut över ett gärde. Träden stod som sprättbågar i skogen.

Alléträd blockerade vägen.

Vägen mot Eskilstuna Strängnäs blockerades helt i den s. k. Holmstuguellén, där en hel rad av de gamla alléträden störtade omkull eller blev illa åtgångna. Först vid niotiden på kvällen kunde en bil från Vägstyrelsen komma dit och röja upp provisoriskt, men då man saknade tillräcklig verktygsutrustning måste man efter en stund återvända, och allén blev inte trafikabel förrän sent på kvällen. Det blir att hugga ned alla skadade träd, berättade skogvaktare John Svensson. Största delen av den skog som skadats tillhör Lindholms fideikommiss. Den övriga tillhör Bergshammar och östra Rekarne häradsallmänning. Hur stora skadorna på skogen är kan ännu inte överblickas.

Till de värst åtgångna områdena hör den förut så vackra skogskullen vid allén, som nu erbjuder en anblick av stor

Påfallande var att trombens aktionsområde var starkt begränsat, och endast några hundra meter från centrum av den framrusande "orkanen" var det så gott som vindstilla. Från Fröberga gård^{*)} några hundra meter från den värsta förödelseplatsen vid Staväng kunde man sålunda i lugn och ro studera trombens dans över fälten.

Telefonlinjen mellan Barva och Prostökna bröts och har ännu på middagen inte hunnit repareras. I Barva blev fem telefoner avskurna från förbindelse med den egna växelstationen. Denna ligger omkring två kilometer från trombområdet, men även där hördes tromben som ett fruktansvärt dån.

Att bygga sin egen gårdsgård.

§1 Var, som äger eller till underhåll eller utnyttjande mottagit hemdjur, vare pliktig att medelst hägnad eller vallning eller på annat sätt hålla sådan vård om dem, att de ej olovligen inkomma på andras ägor.

A group of people, including several men in traditional attire, standing on a dirt path next to a large wooden building with a steep roof. A wooden fence runs along the path.

Ska nedan försöka att förklara hur man bygger en gårdsgård dvs en trägårdsgård av typen "långgårdsgård", med långgårdsgård menas att gårdslena skall gå igenom sju störrar.

Det finns således andra typer av gårdsgård tex. "Kortgårdsgård" där gårdslena går igenom tre störrar.

Långgårdsgården representerar den teknik som användes under senare delen av förra seklet och tidigt 1900-tal.

Först lite om materialet som man behöver:

En gårdsgård består av fyra huvudbeståndsdelar

Störrar (att sättas i par)

- Gårdslen (de snett liggande slanorna)
- Vidjor (själva "låsmekanismen")
- Stöttor (för att stötta på lämpliga ställen)

En gårdsgård ska vara ca 120 cm hög det ska vara ca 90 cm mellan störraren och det ska vara tre vidjor på varje störrar samt att det bör vara stöttor på var sjätte störrar.

Det ska sägas på en gång att nämnda mått är generella, det ska ni märka att när man väl kommer igång att bygga så får man improvisera en hel del. Det går kanske inte att få ner störrarna exakt där man tänkt sig för att det är en sten just där, då får man länga eller korta avståndet efter behov, men man måste komma ihåg att gårdsgården blir "rankare" om man har för långt mellan störraren.

Hur mycket material går det då åt?

För 100 m gårdsgård räknar man med följande materialåtgång:

- 200 gårdslen (ca 4-5 m långa)
- 250 störrar

- 325 vidjor.

Hur skall då materialet vara beskaffat.

Materialet ska enligt folktron huggas i månader med "r" i för att få lång hållbarhet. Detta gäller tills motsatsen har bevisats.

Störarna

Helst skall stammar från enbuskar användas för att få lång hållbarhet. Om det inte finns en att tillgå kan gran, gärna grenar, användas men det förekommer också att man använder ek eller tall.

Störarna ska vara betydligt högre än gårdsgården detta för att de skall gå att återanvända vid eventuell reparation av gårdsgården.

Störarna ska spetsas från högst tre sidor. De skall barkas samt ansas i överänden.

Gärdslen

Gärdslena skall vara 4-5 meter långa och är nästan uteslutande av gran. Det är lämpligt att hålla sig till träd på en diameter under 30 cm i brösthöjd.

När väl stammarna kapats i rätta längder börjar ett något knepigt och arbetsamt moment dvs att klyva stammarna vilket skall göras med kil och yxa. De grövsta bitarna kan klyvas till fyra bitar. Det sägs att gärdslena får en längre hållbarhet när de klyvs på detta sätt istället för att sågas. Dessutom ser det betydligt trevligare ut.

Vidjor

Till vidjor används grenar av gran, en, vide eller även björk. Grenen skall vara ca 120 cm lång och ca 20 mm tjock samt kvistas utom yttersta änden för att låsa vidjan då man börjar monteringen.

Materialet skall vara färskt dvs inte mer än något dygn gammalt för att det skall gå att arbeta smidigt med dem. Vidjorna skall dessutom före monteringen värmas för att kunna vridas och bockas runt störarna.

När allt virke är på plats påbörjas byggnationen.

Börja med att sätta ut störarna parvis på ett avstånd av 8-12 cm mellan varje stör samt 90 cm mellan störparen. Vänd störarna så att de pekar något utåt. Sätt dessutom parvis en längre och en kortare stör med den kortare stören på den sida varifrån byggnationen skall ske. Detta för att underlätta när man skall lägga i gärdslena mellan störarna.

Innan de första gärdslena läggs på plats sätts ett syftningssnöre upp för att få den rätta lutningen dvs från 120 centimeters höjd på det första störpåret till markhöjd mitt emellan det sjunde och åttonde störpåret.

Det allra första gärdslet läggs att vila på en sten av lämplig storlek vid första störpåret och slutar sedan mellan andra och tredje störpåret. Därefter läggs nästa gärdsle på som följaktligen kommer att sluta mellan tredje och fjärde störpåret. Nu skall den första vidjan monteras på det första störpåret.

Börja monteringen av vidjan med att låsa den på den bortre stören genom att sno vidjans tofsände om egen part något varv, lägg sedan vidjan i form av en åtta mellan störarna. Samtidigt skall vidjan tvinns runt sin egen axel för att bli både smidig och starkare. Det är viktigt att samtidigt pressa ihop störarna ordentligt för att få ett hållfast förband.

Sedan är det bara att fortsätta med nästa gärdsle och nästa vidja som skall monteras på det andra störpåret. Så fortskrider byggnationen med fler gärdslen och fler vidjor. Det kommer att vara två gärdslen mellan varje vidja på störpåren, det kommer då att bli tre vidjor per störpåre när gårdsgården har sin fulla höjd.

Tycker ni att det verkar intressant så är ni välkomna att höra av er så ställer jag gärna upp och visar.

Det har tyvärr inte blivit någon gårdsgård byggd denna sommar på grund av det torra vädret med eldningsförbud som följt. Men jag hoppas att kunna fortsätta nu i höst.

Det har alltid legat status i att göra ett fint jobb i detta speciella hantverkskunnande. Välskötta hägn gav framför allt gården status och vittnade om gårdens skötsel. Hägnen räknades som en betydande tillgång bl.a. när gårdarna bytte ägare.

Jag kan varmt rekommendera att läsa boken Gärsgård i vårt landskap av Sten Hagander. Det är en personligt skriven bok om gårdsgårdar och dess betydelse i vårt landskap, samt att det finns en utförlig byggbeskrivning.

Och kom ihåg att en gårdsgård ska byggas så att den håller för ekorrjägare, krösakärringar och annat löst folk..

Lycka till

Göran Rehn

Eskilstuna Flygplats

Som många säkert har läst i tidningar finns det planer på att bygga ut Eskilstuna Flygplats i 3 steg.

Steg 1 är redan tagit och det innebär att skolflyget från Västerås skall ges möjlighet att komma till Eskilstuna istället. Praktiskt innebär det att inflygningsinstrument monteras och att södra överfarten tas bort.

Folk boende i södra änden mot Barva till kommer troligen att erbjudas vägen över Ekerneberg som utfart.

Steg 2 och 3 innebär förlängning resp breddning av banan. Praktiskt innebär det att även norra överfarten stängs av och boende blir hänvisade till antingen Barva, utan E20 anslutning, eller vägen ut vid Himmelsända. Vägen "Kjula-Lövnäs" till Himmelsända är typ militärväg. Tunneln under E20 är brant och måste dygnet runt länsas på vatten. Enligt uppgift uppgick kommunens första elräkning till 50.000:- för enbart länsning av vatten.

Oavsett vilket det blir så innebär det en avsevärd försämring för de boende. Enligt flygplatschefen ligger dock detta inom en 2-årsperiod så än är väl inte sista ordet sagt.

Anmärkningsvärt är dock att information ej gått ut till berörda och att vägsamfälligheten ej kontaktats före beslut till steg 1.

Vägsamfälligheten har lämnat förslag om att ny väg parallellt med E20 skall göras.

/Annika Agneson

Klockåsen

Dåvarande ålderdomshemmet 1912

- Från ålderdomshem till dagis! -

Kommunen har sagt sitt och med total enighet, dåliga ekonomier till trots, gett sitt **JA** till daghem i Barva.

Klockåsen kommer under hösten att renoveras och anpassas till barnomsorgsverksamhet.

Förhoppningen är att verksamheten är igång efter nyår.

Ett ja till daghemsverksamhet känns som ett ja till fortsatt utveckling för hela Barva.

/Annika Agneson

Karl Axelsson, folkskollärare i Prostökna skola.

Karl Axelsson föddes 27 jan 1890 i Bergshammars församling i Södermanland. Fadern Per Axel Eriksson var hemmansägare. 1915 han sin folkskollärarexamen i Strängnäs.

Den 1 jan 1922 blev Karl Axelsson ordinarie folkskollärare vid Prostökna skola i Barva skoldistrikt och här stannade han till sin pensionering 30 juni 1953.

I juni 1921 gifte sig Karl Axel och Anna Elisabet Andersson från Stigtomta. I Barva föddes deras fyra barn, två söner och två döttrar.

I drygt 20 år efter sin pensionering bodde paret Axelsson i Eskilstuna innan de 1973 flyttade till Örebro. Karl Axelsson dog 1975 och Anna 1993, båda är begravda på Barva kyrkogård.

Folkskolläraren Axelsson fanns sig snart tillrätta i Barva. Redan i juni 1923 blev Barvaborna inbjudna till ett möte i Prostökna skola. Föreståndaren för Södermanlands läns föreläsningsanstalt, folkskolläraren J A Karlsson hade inbjudits för att tala och efter föreläsningen beslöts att bilda Barva föreläsningsanstalt. Till föreståndare valdes Karl Axelsson. Andra i styrelsen blev Eric Smith Kyrkskolan, Erik Jonsson Baggvreten och A B Andersson Ekelund.

Redan första terminen hade man tio föreläsningar.

Men framtiden för föreläsningsföreningen var beroende av ekonomin. Styrelsen beslöt att anordna en friluftsfest i juni 1923. Festen gav ett över förväntan gott netto på 487 kronor. Den 25 juni bildades Barva hembygdsförening. Hembygdsföreningen anordnade hembygdsfester, vilka utvecklades med tiden till väldiga arrangemang. Av vinsterna kunde hembygdsföreningen årligen lämna 300-400 kronor till föreläsningsföreningen, som därigenom kunde hålla en mycket hög klass på sina föredrag.

Man saknade en bra lokal för sammankomsterna. År 1933 ställde baron Sack på Bergshammar mark till förfogande och planerna på en hembygdsgård kunde förverkligas. Sommaren 1936 påbörjades byggnadsarbetet. Nästan allt utfördes som ideellt arbete. Sommaren 1938 stod byggnaden så gott som färdig.

Bygdegårdens tillkomst var resultatet av ett uppoffrande arbete av många Barvabor

Lördagen den 4 november 1939 samlades man för en enkel invigningshögtid och söndagen 12 november skedde en mera offentlig invigningshögtid i samband med Barva JUF-avdelnings höstfest.

I bygdegårdsföreningens styrelse var han kassör. 1948 begärde Karl Axelsson hos länsstyrelsen att pröva och fastställa stadgarna för Stiftelsen Barva bygdegård. Länsstyrelsen gav sitt bifall 6 augusti samma år.

Barva JUF (Jordbrukarnas ungdomsförbund) var ännu ett av Axelssons initiativ. 1932 hade han inbjudit JUF-sekreteraren, agronom S. Svensson på en föreläsning. Kort därpå hade han samlat ett tiotal pojkar 12-16 år och under sommaren ägnade man sig åt odling, huvudsakligen av rotfrukter. Den 23 oktober samlades man på nytt i Prostökna skola och sju ungdomar antecknade sig till medlemmar. Ordförande var naturligtvis magister Axelsson.

Barva JUF hade en mycket livlig verksamhet med studieresor, jordbrukskurser, sångkurser, tävlingsverksamhet (traktorplöjning, växtkännedom, fågelkännedom m. m.), amatörteater, gymnastik, biblioteksverksamhet och sparklubbsrörelse på programmet. Avdelningen övergick senare i Barva 4H.

Axelssons trädde 1938 in i Södermanlands läns föreläsningsförbunds styrelse och 1941 valdes han till sekreterare, föreståndare och kassör, vilka befattningar han hade till 1961, då han av åldersskäl undanbad sig uppdragen. Ingen kunde efterträda honom och föreläsningsförbundets verksamhet gick upp i Södermanlands bildningsförbund.

Karl Axelsson tog livlig del av det kyrkliga arbetet och var under lång tid kyrkokamrer. De sista åren av Barva socken (innan 1952, då Kafjärdens storkommun bildades) var han kommunalfullmäktiges vice ordförande.

Strax före sammanslagningen till Kafjärden initierade K. A. tillsammans med landsantikvarie Ivar Schnell om ett eget vapen för Barva. Den 7 december 1951 fastställdes vapnet för Barva socken.

Axelsson var en stor Barvakännare och på Eskilstuna stadsarkiv finns hans och dottern Anne-Marie Barvestams forskningar bevarade.

Uppgifterna är hämtade ur stadsarkivarie Bror-Erik Olssons artikel om Karl Axelsson i Lokalhistoriskt Forum nr 2 1994.

Prostökna skola 1939 med klasserna 1-6 med lärarna Britta Eliasson och Karl Axelsson

Rune Johansson, om magister Axelsson:

Magister Axelsson, förnamnet hörde jag aldrig, var en lärare av den gamla stammen. Axelsson undervisade i årskurs 3-6.

Både min far och mor hade haft honom som lärare. Jag hade honom som lärare i 3-4-an.

Han var sträng och använde vid "behov" pekpinnen både i skolbänken och i baken på eleverna. Men omtyckt då han var duktig att lära ut.

Hösten 1948 började skolbussarna rulla och då blev det 1-2:a och 5-6:a i "kyrkskolan" och 3-4:a i Prostökna skola. Så då blev han ensam lärare i skolan. På rasterna kunde han lätt framåtlutad gå fram och tillbaka över skolgården, med händerna på ryggen. Ibland även mellan bänkraderna.

Min klass var den "sämsta och värsta klass han någonsin haft". Fram till att han fyllde 60 år, då vi uppvaktade honom med en stor blomma. Då blev vi plötsligt dom bästa elever han haft.

En egenhet han hade var att klassa eleverna efter den familj de kom ifrån. De elever som kom från s.k. "bättre" familjer hade en helt annan möjlighet att uppträda som de ville, utan bestaffning.

Vi använde t.ex Agneta Celsing vid alla "hyss". Hon tog på sig allt och då blev det inga bestraffningar. Hon var själv duktig att hitta på saker.

Bygden och dess historia intresserade honom mycket. Och där var han realistisk. Min far hade hittat två stenyxor på Långsved. Dessa skulle enligt bestämmelserna lämnas till museet, för att kastas i en stor hög. Jag hade våra yxor med och visade. Då sa Axelsson. "Ta hem dom och låtsas inte om att de finns."

Jag tror, att han var ganska stolt över skriften "Barva socken", som hans dotter Anne-Mari skrivit.

Ett slutomdöme. En duktig lärare och en stor personlighet som betytt mycket för bygden.

RAPPORT från MIDSOMMARFESTEN -99

Vi började på tisdagskvällen i midsommarveckan för att ta ner majstången.

Roland Larsson var som vanligt där med sin lastbilskran. Sune Johansson tog prov på virket i stången, och den var okej.

På midsommaraftons morgon var det så dags att klä stången. Göte och Bengt Pettersson hade kört dit massor av eklöv. Liljekonvaljbladen var också på plats. Gammal som ung hjälptes nu åt. Allt gick bra, stången blev, som den brukar, väldigt vacker.

Det krävs att folk, som kan det här med att klä stången, enligt tradition från 1700-talet ställer upp.

Kl 15.00 var det så dags att resa majstången.

Spelmännen var på plats och det hade kommit mycket folk, glädjande. Nu vidtog dansen runt stången, lekar för barnen, tombola, skjutbana och bollplank m.m. samt dragkamp mellan Barva Nord och Syd. Det var Barva Syd som vann.

Midsommardagen började med gudstjänst och kyrkkaffe.

Senare var det lekar kring stången, uppträdande av de två musikerna från Galejs som också stod för eftermiddagsdanser. Tyvärr så svek oss publiken på midsommardagens eftermiddag. Frågan är om vi kan ha något annat än gudstjänst och kyrkkaffe på midsommardagen.

Hembygdsföreningen hade sitt museum öppet båda dagarna.

Sune Johansson har för hembygdsföreningens räkning, filmat midsommarfirandet -99 på video, för att bevara det till eftervärlden.

Som ni vet, så är det numera alla föreningar i Barva, som står för midsommarfirandet i Bygdegården. Pengarna som kommer in, skall gå till en högtalaranläggning i Bygdegården, där det idag saknas en sådan anläggning.

Vi vill på detta sätt tacka alla, som har ställt upp med att baka och arbeta, på olika sätt, för att genomföra midsommaren -99.

/ Noomi Edstein

Rapport från fotoutställningen

Hembygdsföreningens utställning av Barva-foton i Barva skolas matsal under sommaren, blev mycket uppskattad. Tillsammans med inlämnade foton och foton från Eskilstunas museum, kunde utställningen sättas upp. Samarbetet med hantverksgruppen i Barva Framtid fungerade bra, med kombinationen gamla fotografier, hantverk, mini-loppis och kafé.

Många spännande kontakter uppkom och det har bidragit till mer kunskap om Barva. Med besökarnas stora intresse vågade vi satsa på en hemvändardag.

/Styrelsen Barva hembygdsförening

Sågstugans handel 1933

(Foto från O. Stolpe)

Rapport från Hemvändardagen

Hemvändardagen den 12 september, kunde som allt denna sommar, hållas i varmt vackert väder.

För att deltagarna skulle kunna välja hela eller delar av programmet hade vi valt att lägga upp det i stationsform med tidsangivelser.

Kl 12.15 tog Per och Sune Johansson i badgruppen emot vid Örsundsbadet och infomerade om iordningställandet av platsen och badlivet. Upp till ett 40-tal personer frekventerade badet vissa dagar.

Sten Ullerstad, naturskyddsföreningen, berättade om Sörfjärdsprojektet och Leif Eriksson om fågellivet. Bl a att beståndet av rödrommen i vassarna är lika många som finns i hela Storbritannien.

Från Sundkarlstorpet, som är öppet för allmänheten alla "röda" dagar, arbetar man med olika projekt. T ex har man i vintras räknat antal örnar som uppehöll sig i området.

Kl. 13.00 samlades deltagarna i Barva skola. Lotta Trübenbach-Rehn berättade och visade. Många glada minnen och händelser blommade upp. Bara det kunde ha fyllt hela eftermiddagen.

Kl. 14.00 var det samling för en andaktsstund i kyrkan med Ingegerd Björkänge samt musik av Kjell Ivarsson, fiol och Göran Cannerstad, orgel.

Vid 15.00 var det kyrkkaffe i bygdegården, där Barvavapnet vajade välkomnande från flaggstången. Efter kaffet kunde gästerna ägna sig åt fotoutställningen, som Anne Ivarsson arrangerat, tipspromenaden med enbart frågor om Barva, sammanställd av Gun Blomberg samt visning av museet, där Peter Celsing, Noomi och Hardy Edstein guidade.

Britt-Marie Celsing hade skänkt vinster till ett hemslöjdslotteri där lottpengarna delades mellan hembygdsföreningen och skol-kooperativet.

Vår tanke var, att vi skulle visa Barvafilmen, men vi kunde inte lösa det tekniska.

- Några passade dock på att låna hem den, för att i lugn och ro ta sig tillbaka till 40-talet.

Ett 70-tal personer hade en trivsamt eftermiddag.

Med tack och ett hjärtligt välkomna åter!

/Eivor Nilsson ordf i hembygdsföreningen.

Novemberkåsan i Barvaskogarna

Den **20-21 nov.** kommer en av sträckorna att gå i Barvaskogarna. Vad är nu Novemberkåsan för någon tävling? Det är en av Sveriges mest äldsta motorcykeltävlingar. Den första tävlingen kördes redan 1915 i Stockholm. Då på den tiden bestod sträckan mest av sämre vägar mellan olika städer och tidtagningen sköttes av lite äldre herrar inne på

stadshotellens rökiga barer.

Men då som idag är tävlingen en av de hårdaste som finns alla kategorier i Sverige av idag. Ett normalår brukar ca 60-70% av alla deltagarna bryta tävlingen. Det har förekommit vissa år då det varit snö och stormar att bara 2-5 förare har lyckats att ta sig i mål.

Sporten som jag beskriver här ovan heter förstås Enduro, som betyder uthållighet på Spanska. Förr hette sporten Tillförlitlighet.

Vem är då jag som är sträckchef för denna Barvasträcka? Jag heter Thomas Stolt (född Pettersson) och bor i Eskilstuna, men har bott i Barva, Beateberg, nära Säby, under alla mina somrar från födseln fram tills jag flyttade hemifrån från mina föräldrar. (Rolf och Sandy Pettersson)

Idag har utrustningen blivit bättre och specialsträckorna går idag på traktorstigar, kraftledningsgator och i obanad terräng. På specialsträckorna gäller det att åka så fort som möjligt. Motorcyklarna är gjorda för att kunna gå genom kärr, över stockar och stenar. Vidare så har de lysen för nattetapperna som en vanlig bilist kan bli avundsjuk på. Motorcyklarna är registrerade och följer de regler som gäller för att kunna framföras på allmän väg. Tävlingen är upplagd så att mellan specialsträckorna så åker förarna transportsträckor på allmänna vägar och följer vanliga trafikregler. På transportsträckorna finns det även möjlighet att tanka och serva både förare och motorcyklar.

Nu skulle jag vilja avslöja var ni Barvabor kan gå ut och titta på denna tävling. Men tyvärr så offentliggörs inte banan förrän samma dag som tävlingen startar. Men det går alltid bra att kontakta mig på någon av nedanstående adresser så kan jag alltid ge ett litet tips och lite hålltider. Tävlingen startar på Lördag den 20 november på eftermiddagen med Vilsta i Eskilstuna som startplats. Då körs en nattetapp med målgång ca 01.00-03.00 på natten i Vilsta. Därefter så sker en omstart på söndagsmorgonen. Kl 08.00 startar de första och så körs samma bana ytterligare ett varv.

Vad behövs då för att uppleva denna klassiska motortävling. Kläder efter väderlek, tänk på att det kan bli väldigt lerigt om vädret är så. Vidare så är ett hett tips att ta med kaffe/glögg termos och lite ved för att göra upp eld till den medhavda grill-korven. (Glöm inte att ta med skräpet hem igen).

Och glöm inte att heja på förarna, det uppskattas när armarna känns som geléhallon och motorcykeln känns som en 300-kilosklump!

Thomas Stolt

Skogsängsgatan 12 B

633 57 Eskilstuna

Simskola

Simskola anordnades vid Barvalappen veckan före midsommar. Den kallades "prova på simskola" barnen var där under föräldrarnas ansvar och Annika Bergslands undervisning. Ca 10 barn från Barva-Jäder deltog.

Ett tack till Annika för hjälpen!

/Maud

Personal vid Barva skola höstterminen 1999

Birgitta Thibblin och Annika Bergsland, klass 4-6

Eivor Danielsson, klass 1-3

Leena Isaksson, förskoleklass

Marita Nilsson, köket

Kerstin Alm, fritids

Margareta Rönne, projektanställd i köket

[Tillbaka till förstasidan](#)

Uppdaterat den 25 juni 2008, webbmaster: [Anne Ivarsson](#)
<http://www.barvabygden.se/bb-6.htm>